

ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА»

про апробацію наукових досліджень
на XVII Всеукраїнській науковій
on-line конференції здобувачів вищої
освіти і молодих учених з міжнародною
участю

«Сучасні проблеми екології»

виданий

Паламаренко Яні Вікторівні

Декан
гірничо-екологічного
факультету доц., к. т. н.

Володимир Котенко
Володимир КОТЕНКО

15 квітня 2021 р.
м. Житомир

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА»
ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ
НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР
УПРАВЛІННЯ ОСВІТИ ЖИТОМИРСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСНА ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА
ОХОРОНИ ПРИРОДИ

ТЕЗИ

**XVII Всеукраїнської наукової on-line конференції
здобувачів вищої освіти і молодих учених
з міжнародною участю
«Сучасні проблеми екології»**

м. Житомир
15 квітня 2021 року

УДК 504:378
Т11

Тези XVII Всеукраїнської наукової on-line конференція здобувачів вищої освіти і молодих учених з міжнародною участю «Сучасні проблеми екології» 15 квітня 2021 року. Житомир : Житомирська політехніка, 2021. 149 с.

УДК 504:378

Представлено доповіді учасників наукової on-line конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «Сучасні проблеми екології». Наведено аналіз та результати досліджень сучасних проблем екології.

Конференція проводилася на базі Державного університету «Житомирська політехніка» у дистанційному режимі з використанням технологій Google Meet – 15 квітня 2021 року.

Наукове електронне видання

ТЕЗИ
XVII Всеукраїнської наукової on-line конференції
здобувачів вищої освіти і молодих учених
з міжнародною участю
«Сучасні проблеми екології»

м. Житомир, 15 квітня 2021 року

Редактори: *І.Г. Коцюба*
Т.В. Курбет

Верстка та макетування: *В.В. Мельник*
І.М. Войналович

Матеріали подано в авторській редакції

Об'єм даних – 21,4 МБ

Видавець і виготівник
Державний університет «Житомирська політехніка»,
вул. Чуднівська, 103, м. Житомир, 10005

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єктів видавничої справи
ЖТ № 08 від 26.03.2004 р.

Хурса Д. В. Дуліченко О. П.	ОСНОВИ ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ У СУЧАСНОМУ СВІТІ	119
Шкатула М. І. Козишкурт С. М.	ПРОБЛЕМИ ЗБЕРЕЖЕННЯ РОДЮЧОСТІ МЕЛПОРОВАНИХ ЗЕМЕЛЬ	120
Паламаренко Я. В.	ФОРМУВАННЯ АЛГОРИТМУ ВТІЛЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ІДЕЇ – ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ У СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	122
Кобець Т. О. Хижняк А. Ю. Гололобова О. О.	ОЦІНКА КОМПЕТЕНЦІЙ ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ ВИНОГРАДАРІВ-АМАТОРІВ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ	124
Безкоровайна Ю. Р. Подобайло А. В.	ОПТИМІЗАЦІЯ МЕРЕЖІ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ У РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ В ЗВ'ЯЗКУ З ДЕМАРКАЦІЄЮ ДЕРЖАВНОГО КОРДОНУ З БІЛОРУССІЮ	126
Корбут М. Б.	ПЕРЕДУМОВИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ ГЛОБАЛЬНОГО РАМКОВОГО МЕХАНІЗМУ ЗАПОБІГАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ МОРСЬКИМ СМІТТЯМ (СТРАТЕГІЇ ГОНОЛУЛУ) В УКРАЇНІ	128
Семеняка В. Ю. Гарманчук Л. В.	ДЕГРАДАЦІЯ СВІТОВИХ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ	129
Дрофа Є. А. Гулик Т. В.	ЕТАПИ ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ ЕКОЛОГІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ НА ПІДПРИЄМСТВІ	131
Бондар О. Б.	ДИНАМІКА СПЛАТИ ЕКОЛОГІЧНИХ ПОДАТКІВ НА ТЕРИТОРІЇ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ	133
Банашко О. О. Виговська Т. В.	ПРОБЛЕМИ ЕКОЛОГІЗАЦІЇ ТРАНСПОРТУ	134
Tsysar H. O. Pavliukh L. I.	MICROALGAE AS A SUSTAINABLE ENERGY SOURCE	136
Булин М. Н. Зеленухо Е. В. Гецман Е. М.	РЕСУРСОЗБЕРЕЖЕНИЕ КАК НАПРАВЛЕНИЕ ЭКОЛОГИЧЕСКОЙ ПОЛИТИКИ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ	137
Семенчук М. Р. Глєбова О. І.	ГЕОПРОСТОРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ В ЕКОЛОГІЧНОМУ МЕНЕДЖМЕНТІ	139
Гончаренко Л. І. Радамська М. М.	THE ASSESSMENT OF SUSTAINABILITY ISSUES FOR LOCAL COMMUNITIES: CASE STUDY OF THE VELYKYDYMERSKA COMMUNITY	140
Кім А. О. Тетерятник О. А. Балака М. М.	МОЖЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ДЖЕРЕЛ ВІДНОВЛЮВАЛЬНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ В РОБОТІ ЗЕМЛЕРИЙНИХ МАШИН	141
Триш Н. Я. Борецька І. Ю. Джура Н. М.	ВИКОРИСТАННЯ СЕЛЕКЦІЙНИХ ВИДІВ ЕНЕРГЕТИЧНИХ РОСЛИН ДЛЯ ОТРИМАННЯ БІОМАСИ	143
Пожоджук В. Д. Цвілинюк О. М.	ВМІСТ ПІГМЕНТІВ В ЛИСТКАХ TRITICUM VULGARE L. ЗА ДІЇ ПРЕПАРАТУ «OAZIS M1» І ПОЖИВНИХ РЕШТОК ГРЕЧКИ Й ПШЕНИЦІ	145
Перебийніс І. В. Кірейцева Г. В.	ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ЕКОЛОГІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ГІРНИЧО-ВИДОБУВНОЇ ГАЛУЗІ	146
Галайда К.П. Тальгамер Б. Л.	АНТРОПОГЕННА НАГРУЗКА КАРЬЕРОВ ПО ДОБЫЧЕ СТРОИТЕЛЬНОГО КАМНЯ НА ОКРУЖАЮЩУЮ СРЕДУ ЮЖНОГО ПРИБАЙКАЛЬЯ	147

ФОРМУВАННЯ АЛГОРИТМУ ВТІЛЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ІДЕЇ – ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ У СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Аграрний сектор має великий потенціал забезпечення сировиною для виробництва біологічного палива. Принаймні, це призведе до зменшення викидів парникових газів, відбудеться покращення якості ґрунту і води та сприятиме розвитку біорізноманіття. Однак у кожному випадку важливо порівняти ціни на сільськогосподарську продукцію та сировину, що використовуються для виробництва біоенергії. У міру зростання світових цін на традиційні джерела енергії - біопаливо набуває все більшого значення.

Відновлювана енергетика пропонує перспективні можливості для українського сільського та лісового господарства. Ці галузі виявились одним із джерел отримання альтернативної, і, що найголовніше, поновлюваної енергії. Пшениця, цукрова тростина, кукурудза, картопля, цукрові буряки, кокосова пальма, рослинна целюлоза й олійна група сільськогосподарських культур – це ще не повний перелік сировини для виробництва електроенергії, біобензинів та біодизелю. У свою чергу відновлювана енергетика забезпечує перспективні можливості для розвитку сільського та лісового господарства в Україні. Ці галузі є одними із тих, що є джерелами альтернативної, і перш за все, відновлюваними джерелами енергії. Основною сировиною для виробництва електроенергії, біобензинів та біодизелю є пшениця, цукрова тростина, кукурудза, картопля, цукрові буряки, кокосова пальма, рослинна целюлоза й олійна група сільськогосподарських культур. Це можуть бути відходи, сільськогосподарських підприємств: солома та гній, що використовуються на виробництво біогазу, а також деревина і комунальні відходи.

Національна економіка є цілісною системою, де розуміння та бажання досягти максимальної еколого-економічної ефективності є першочерговою ціллю господарюючих суб'єктів. Визначення реальної еколого-економічної ефективності – надзвичайно складна проблема. Соціальні, моральні, екологічні наслідки шкоди, заподіяної господарською діяльністю навколишньому середовищу, не піддаються кількісному вираженню і не можуть бути відображені в економічній оцінці. При цьому зменшення шкідливих відходів за рахунок переробки відходів первинного виробництва є єдиною альтернативою для забезпечення високих темпів росту за умови обмеження використання природних ресурсів в той же час економічно доцільний потенціал виробництва біопалива в Україні з відходів сільського господарства.

Отож, інноваційні ідеї, що реалізуються в інноваційних стратегіях, необхідно перевірити відносно можливості їх реалізації з фінансової, технологічної, соціально-економічної, екологічної та енергетичної складових (рис. 1). Відповідно для впровадження заходів ефективного поводження з відходами нами запропоновано алгоритм втілення інноваційної ідеї – поводження з відходами аграрних підприємств в стратегії інноваційного розвитку, що дасть можливість врахувати та перевірити всі можливості реалізації даної інноваційної ідеї, враховуючи фінансові, технологічні, соціально-економічні, екологічні та енергетичні можливості. Втілення інноваційної ідеї поводження з відходами дасть можливість направлення даної складової на рівень поточного планування; розробки необхідних інноваційних програм; конкретизації завдань підрозділам підприємства за обсягами робіт та строками виконання, а також уточнення коштів на виконання необхідних заходів в структурі реалізації інноваційної ідеї.

Аналіз рис. 1 показав, що реалізація інноваційної ідеї з урахуванням таких складових: технологічна, фінансова, соціально-економічна, екологічна та енергетична може бути виконана, і її можна використати в основі обраної інноваційної стратегії поводження з відходами аграрних підприємств та реалізувати у відповідній інноваційній програмі. Відповідно результати, що отримані в процесі реалізації втілення інноваційної ідеї в стратегію поводження з відходами аграрних підприємств посилили стан сільськогосподарського підприємства, сприяли його якісному розвитку, то можна вважати, що даний алгоритм був реалізований успішно.

Якщо ж результати не сприяли досягненню обраних пріоритетів, необхідно поглибити аналіз зовнішнього середовища та інноваційного потенціалу аграрного підприємства в напрямку поводження з відходами з метою вивчення причин відхилень та скоригувати визначені цілі, пріоритетні напрямки розвитку та обрану інноваційну стратегію. У свою чергу стратегія поводження з відходами аграрних підприємств є орієнтиром на майбутнє, визначає напрямок подальшого розвитку і обумовлює заходи та програми, що сприяють цьому розвитку, який спрямований на досягнення енергетичної автономії.

Таким чином, ключовими складовими при формуванні стратегії інноваційного розвитку аграрного підприємства має бути обґрунтований вибір пріоритетного напрямку розвитку та ефективна реалізація

інноваційної програми. При цьому, від вдалого вибору найбільш оптимальної стратегії залежить успіх підприємства на ринку. Зокрема, варто враховувати умови та складові реалізації: фінансові ресурси; система управління; державне регулювання; новітні технології; терміни; інвестиційний клімат; виконавці; соціальна інфраструктура; екологічність застосування технологій; етапи програми робіт.

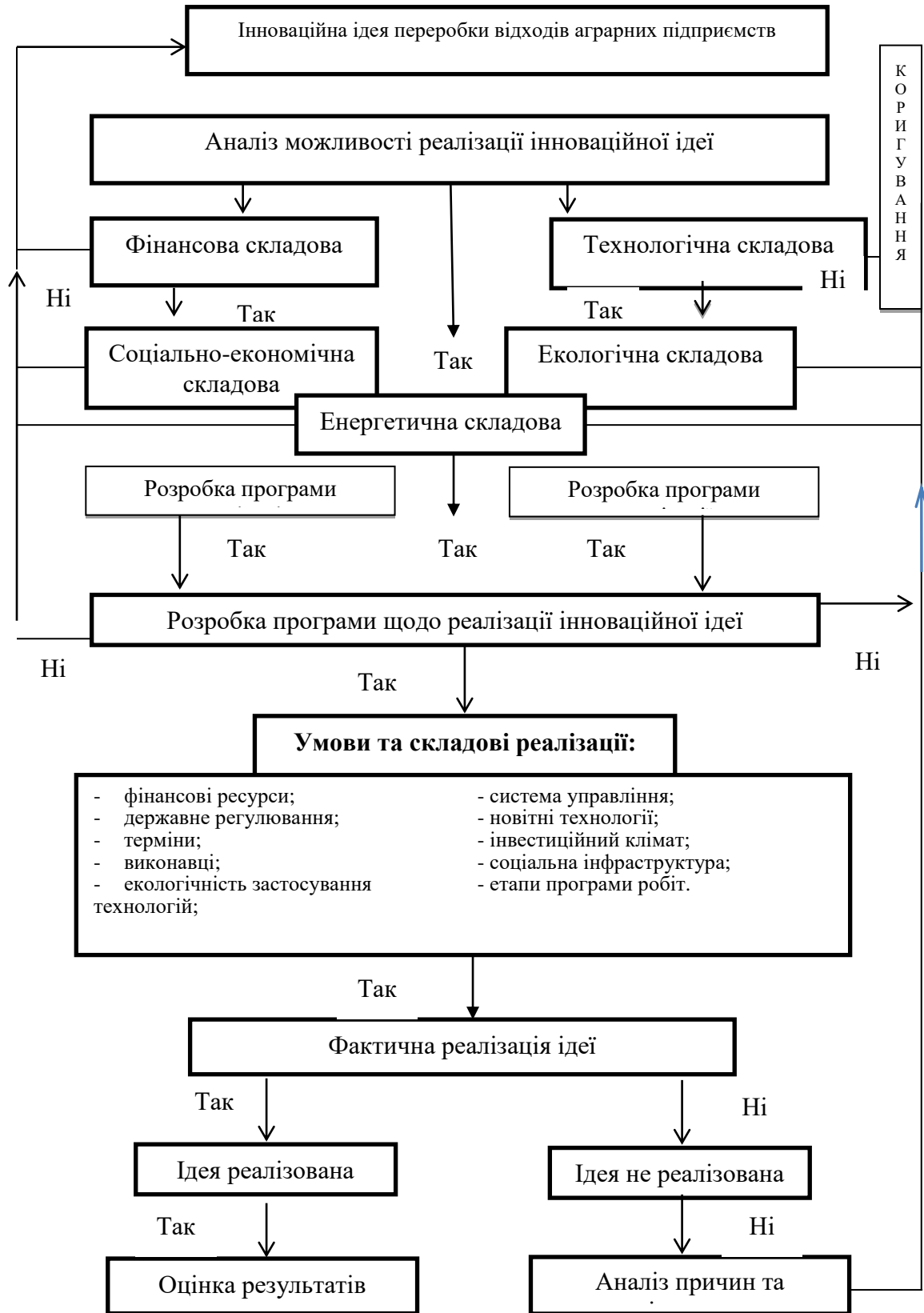

Рис.1. Алгоритм втілення інноваційної ідеї – поводження з відходами аграрних підприємств
Джерело сформовано автором